

успѣха на дѣтца-та не може да бѣде отъ тази дѣ-то да не ходятъ рядовно на училище-то. Много родители сѣ въ голѣмо заблужденіе за това. Много пѣти за едно малко главоболіе, или защо-то на дѣте-то ся ище да отиде съ майкѣ си на посѣщеніе, или за други таквизъ, остава отъ училище-то, и родители-тѣ му не само не считатъ това за погрѣшкѣ, нъ много пѣти го и оправдаватъ. Но такива не трѣбва никога да ся надяватъ, че дѣтца-та имъ ще успѣхътъ, и вмѣсто да мѣмратъ на горкій учитель, трѣбва повече да мѣмратъ на себе си“ — *Писма за майки.*

На ученици-тѣ бихъ казалъ; искате ли да сте хора достойни за всекѣ почтеннѣ работѣ? Не губете златно-то си врѣмя по улици-тѣ и по могили-тѣ или намъ по-що-си. Отъ васъ много зависи, за да сте рядовни и почетни ученици, и за това ако обичяте себе си и народа си никога не отсѣтствувайте отъ училище-то, кога-то трѣбва да сте тамъ. Ако ли пакъ родители-тѣ ви не ви оставятъ да ходите рядовно, то віе можете и това да поправите, стига само да искате. Умолявайте ги, убѣждавайте ги съ всекакъвъ начинъ да ви проваждатъ рядовно. Но за да ешполучите това, віе трѣбва всякога да сте готови да помагате на родители-тѣ си, до колко-то вече сили-тѣ ви могътъ да ви допустихътъ; съ драго сѣрдце правете всичко, кое-то бихъ пожелали да сторите, — разумѣва ся, кога не е врѣмя за уроци. Тогавя бѣждете увѣрени, че и каменно да е сѣрдце-то на родители-тѣ ви, тѣ не ще могътъ да не испѣлнятъ желаніе-то ви, колко-то за рядовно ходеніе въ училище-то).
